

Dendrochernes cyrneus

Barkklokrypare

Spindeldjur, Klokrypare

NE NA LC DD **NT** VU EN CR RE

Nära hotad (NT)
B2a

Klass: Arachnida (spindeldjur), **Ordning:** Pseudoscorpiones (klokrypare), **Familj:** Chernetidae (blindklokrypare), **Släkte:** *Dendrochernes*, **Art:** *Dendrochernes cyrneus* - barkklokrypare (L. Koch, 1873) **Synonymer:**

Kännetecken

Barkklokryparens framkropp smalnar av framtill, med en mjuk avrundning. Den är den klart största klokryparen i Sverige, med en kroppslängd på 3,5–4,2 mm. Arttypiska karaktärer är annars att kroppshåren varken smalnar av eller är utvidgade mot spetsen. Dessutom är kombinationen av flera accessoriska tänder på det rörliga fingrets insida och ett känselhår (trichoboterium) på fjärde benets fot unik för arten. Se vidare Gärdenfors och Wilander 1992.

Utbredning och status

I Sverige är detta en nordlig art som framförallt är funnen i Svealand och Norrland, det förekommer dock fynd från Småland och Östergötland. Arten är vitt spridd i Europa ned till Nordafrika och österut i Ryssland.

Ekologi

Lever under bark och i torr splintved på multnande eller gamla träd eller träddelar. Arten verkar föredra solexponerad ved och skyr skuggsidan av stammar och grenar. Vedens beskaffenhet är troligtvis viktigare än trädslaget. Tall är favoritträdslaget i norra delarna av Sverige, längre söderut ofta på ek. Arten har även påträffats i ask, bok, alm och hagtorn. Arten håller till i skalbaggsgångar i veden. Lugna, varma sommarkvällar kan de dock komma ut på stammarna ca en timme efter solnedgången. Långhorningar (*Cerambycidae*) misstänks spela en viktig roll för artens spridning då klokrypare klamrar sig fast på andra arter och "liftar" (fores). Klokrypare är rovdjur på mindre leddjur som hoppstjärtar och kvalster.

Hot

Med tanke på artens levnadssätt är det främsta hotet avverkning av äldre skog samt fällning och borttagande av död ved och gamla träd.

Åtgärder

Äldre träd, liksom högstubbar, lågor och större nedfallna grenar, bör lämnas kvar orörda. Det är viktigt att tillgodose att en kontinuitet i produktionen av döende äldre träd upprätthålls.

Litteratur

Gärdenfors, U. & Wilander, P. 1992. Sveriges klokrypare med nyckel till arterna. *Ent. Tidskr.* 113: 20–35.
Lohmander, H. 1939. Zur Kenntnis der Pseudoscorpionenfauna Schwedens. *Ent. Tidskr.* 60: 297–298.
Thydsen Meinertz, N. 1962. Mosskorpioner og mejere. Danmarks Fauna 67. Dansk Naturhistorisk Forening., Köpenhamn.

Författare

Jonas Sandström 2007.